

o úpravě obchodu řepovým cukrem, se nařizuje toto:

§ 1.

Následkem zvýšení dovozného na československých drahách stanoví se k cenám cukru, uvedeným v § 1 nařízení místodržitelského ze dne 22. října 1918, čís. 80 z. z., za účelem průměrného vyrovnání nových rozdílů, jevících se po zvýšení sazeb v dovozech, jednotná přírážka 3 K 50 h za 100 kg účetní váhy.

§ 2.

Za účelem úhrady této přírážky zmenšuje se dosavadní zisk velkoobchodu o 2 K 50 h za 100 kg účetní váhy a zisk detailisty o 1 K za 100 kg účetní váhy.

Tam, kde velkoobchodník nerozděluje cukr přímo, nýbrž prostřednictvím okresních rozdělovačů, kterýmž přenechává část svého zisku, rozvrhne se částka 2 K 50 h tak, že velkoobchodník nese K 125 a rozdělovač rovněž K 125 za 100 kg.

Ceny platné v jednotlivých okresích pro drobný prodej nesmějí býti nikde zvýšeny.

§ 3.

Toto nařízení nabývá platnosti zpětně od 1. července 1919.

Za presidenta zemské správy politické:

Spora v. r.

Čís. 419.

Zákon ze dne 15. července 1919

o oprávnění vykonávat lékařskou praxi na území státu československého.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Vykonávati lékařskou praxi na území státu československého jest dovoleno:

1. Státním občanům Československé republiky, kteří do 31. července 1919 nabyli diplomu doktora lékařství (diplomu ranlékařského, pokud diplomy ty dosud jsou platny) na některé universitě v oblasti státu československého nebo bývalé monarchie rakousko-uherské, jestliže diplomu toho nepozbyli;

2. státním občanům Československé republiky, kteří po 31. červenci 1919 nabyli diplomu doktora lékařství na některé universitě československého státu, pokud diplomu toho nepozbyli;

3. cizím lékařům, kteří byli povoláni ku profesuře na některé lékařské fakultě státu československého, pokud na ní úřad profesorský zastávají.

§ 2.

Státním občanům Československé republiky, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na cizozemské universitě, a na něž se nevztahuje ustanovení § 1, odst. 1. tohoto zákona, jest dovoleno vykonávati praxi lékařskou jen po provedené nostrifikaci diplomu.

Totéž platí, pokud zákon tento jinak neustanovuje, o cizincích, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na universitě cizozemské, stali-li se státními občany Československé republiky.

§ 3.

Smlouvami s jinými státy může býti ustanoveno, za jakých podmínek smějí lékaři, kteří jsou cizími státními příslušníky, vykonávati lékařskou praxi v oblasti státu československého. Ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy může v případech zvláštního zřetele hodných svoliti k tomu, aby cizí příslušníci, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na tuzemské universitě, anebo jichž diplom byl nostrifikován, byli připuštěni k vykonávání praxe lékařské na území státu československého nebo v některé jeho části.

§ 4.

Lékař, oprávněný vykonávati praxi, může se usídliti kdekoli; je však povinen před zahájením praxe předložiti diplom příslušnému úřadu, který obstarává státní správu zdravotní v 1. instanci, k nahlédnutí a záznamu.

§ 5.

O nostrifikaci diplomů, nabytých na universitách cizozemských, jakož i o reversech, jež vyhotovují cizí státní příslušníci při lékařské promoci, nebo nostrifikaci diplomu doktora lékařství na universitách tuzemských, budou vydána ustanovení nařízením.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy s ministerstvem školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Houdek v. r.,

v zastoupení ministra veř. zdravotnictví a tělesné výchovy.

Habrman v. r.,